

Poprawki perturbacyjne do inkluzywnego radiacyjnego rozpadu mezonu B

Rozprawa doktorska

Streszczenie

W niniejszej rozprawie zostały wyznaczone nieznane dotąd poprawki do szerokości inkluzywnego radiacyjnego rozpadu $b \rightarrow X_s^p \gamma$, który na poziomie hadronowym odpowiada inkluzywnemu rozpadowi $\bar{B} \rightarrow X_s \gamma$. Zdefiniowana perturbacyjnie szerokość $\Gamma(b \rightarrow X_s^p \gamma)$ jest w przybliżeniu równa szerokości rozpadu $\Gamma(\bar{B} \rightarrow X_s \gamma)$.

Badanie rozpadu $\bar{B} \rightarrow X_s \gamma$ w ramach Modelu Standardowego dostarcza ograniczeń na wiele rozszerzeń tej teorii. Szczególnie ważne są ograniczenia na modele z dwoma duplekami Higgsa, modele supersymetryczne, a także modele z dodatkowymi wymiarami czasoprzestrzennymi.

W ramach niniejszej rozprawy wykonano dwa nowe rachunki. Pierwszym było wyznaczenie wszystkich pochodzących od operatorów czterokwarkowych wkładów do szerokości rozpadu w wiodącym rzędzie w α_s . Wkłady te były dotychczas zaniedbywane, ponieważ są tłumione przez małe wartości współczynników Wilsona oraz przez przestrzeń fazową. Drugim rachunkiem było obliczenie poprawek w rzędzie α_s^2 w przybliżeniu Brodsky'ego, Lepage'a i Mackenzie, pochodzących od trzy- i czterociałowych stanów końcowych. W tym przypadku obliczone zostały nieznane wcześniej wielkości oznaczane w literaturze przez $K_{ij}^{(2)\beta_0}$ dla $(ij) \in \{(18), (28), (88)\}$. Potwierdzono też rezultaty dla $K_{ij}^{(2)\beta_0}$ z indeksami $(ij) \in \{(11), (12), (22), (17), (27)\}$ otrzymane wcześniej przez jedną tylko grupę badawczą.

Większość wyznaczonych poprawek mieści się w granicach $\pm 1\%$ wartości centralnej stosunku rozgałęzienia $\mathcal{B}(\bar{B} \rightarrow X_s \gamma)$. Wyjątkiem są poprawki $K_{ij}^{(2)\beta_0}$ dla $(ij) \in \{(11), (12), (22)\}$, których łączny rozmiar osiąga około 1.9%. Jawne obliczenie tych poprawek w niniejszej pracy umożliwi w przyszłości istotną redukcję niepewności teoretycznych w rozważanym stosunku rozgałęzienia.

Uzupełnienie pracy stanowią dodatki, w których omówione są narzędzia niezbędne do wykonania przedstawionych obliczeń. Dodatek A poświęcony jest analizie całkowania po

czterociałowej masywnej przestrzeni fazowej. Szczególny nacisk jest położony na wyodrębnienie wyrazów proporcjonalnych do kolinearnych logarytmów mas z jednoczesnym zachowaniem możliwości jawnego całkowania po energii fotonu. Zabieg ten ułatwia dokonanie dolnego cięcia na energię fotonu. Dodatek B zawiera wyprowadzenie funkcji rozszczepienia opisujących emisję fotonu pod małym kątem w stosunku do emitującego fermionu. Jest to jedna z głównych metod otrzymywania wyrazów proporcjonalnych do kolinearnych logarytmów mas. Funkcji rozszczepienia użyto do przejścia od wyniku otrzymanego w regularyzacji wymiarowej do analogicznego wyniku, w którym rozbieżności kolinearne regularyzowane są przez masy lekkich kwarków w stanie końcowym. Porównanie obu rezultatów stanowi potwierdzenie poprawności otrzymanych wyników. Dodatek C został poświęcony omówieniu metody Voloshina-Smitha użytej do obliczenia poprawek w rzędzie NNLO w przybliżeniu BLM. Użycie metody V-S sprowadza rachunek w rzędzie α_s^2 do prostszego rachunku w rzędzie α_s z dodatkowym całkowaniem po kwadracie pędu gluonu.